

Orizonturi Marine

Revista studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” - fondată în 1968 - serie nouă
Anul XIII - nr. 3 (23) 2019

Orizonturi Marine

Seria veche: 1968-1989

începând din anul 2006, serie nouă, apare bianual

ISSN 1842-5798

CUPRINS

3 Festivitatea de deschidere a anului universitar 2019-

2020: Emoții la început de an universitar...

5 Ceremonii militare: Jurământul militar

7 Festivitatea de absolvire a promoției „Nicolae

Bălcescu-200”

8 Impresii: Bobocii militari vorbesc despre viața cazonă

9 Portret de student în ANMB

10 File din...: Jurnal de marinar

12 Moștenire de familie: Atenție, preiau ștafeta!

13 Misiuni: Czernica, încântată de cunoștință!

14 Student ANMB în...: Misiune internațională la

Livorno, Italia

15 Mens sana in corpore sano: Nu te opri!

16 Cu Erasmus în...: Polonia

18 The English Page

20 Evenimente în ANMB: Sfințirea capelei militare

21 La aniversară...: Cu stângul pe tobă!... de 188 de

ani deja

24 In memoriam...: Martirii libertății

26 Colț literar

30 Recenzii cărți

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”
Strada Fulgerului nr. 1, 900218, Constanța
tel./fax: 0241643096
E-mail: orizonturimarine@anmb.ro
www.anmb.ro

COLECTIV REDACȚIONAL

Coordonatori:

Lt. Adina BOCAI

Lector univ. Dr. Laura CIZER

Redactor șef:

Student cap. Eduard ONOFREI

Redactori:

Student cap. Maria CATRINA

Student cap. Ana GEICĂ

Student cap. Cristina COSTEA

Student cap. Aurelian DASCĂLU

Student cap. Vlad VÎRLAN

Student cap. Ionuț TRIȘCARU

Student Andrei BODNARIU

Student cap. Daliana MOLDOVAN

Student cap. Irina GHERHEȘ

Student Sorina ANTOCHE

Student cap. Paul ILIȚOI

Student cap. Denisa-Maria DULEA

Sd. Alin MOCANU

Sd. Denis Ștefan STAN

Student Ana-Maria ION

Grafică și tehnoredactare:

Mirela CLEIANU

Corectură:

Lector univ. Dr. Laura CIZER

Editură:

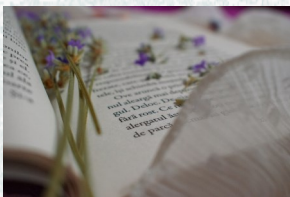
Editura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Tipografie:

Tipografia Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

RECENZII CĂRȚI

ZI-MI O CARTE BUNĂ...

„Nu este alta mai frumoasă și mai de folos zăbavă decât cetitul cărților.”

Urmând îndemnul lui Miron Costin, vă invităm la lectura următoarelor cărți recenzate de studenții ANMB.

„Vânătorii de zmeie”
de Khaled Hosseini

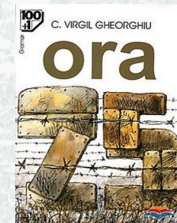
În ciuda titlului inocent, povestea din spatele cărții ne prezintă o nouă perspectivă asupra unei lumi extrem de mediatizate. Eterna zonă de conflict a Afganistanului a avut parte și de o perioadă îmbelșugată, plină de prosperitate în care bunătatea, devotamentul și adevărul erau mai mult decât niște simple concepte. În acest cadru, Khaled Hosseini construiește o minunată poveste de prietenie dintre doi băieți care se termină în mod tragic, aceștia nefiind capabili să-și păstreze inocența în mijlocul răutății adulților. Protagonistii noștri sunt Amir și fiul servitorului din familia sa, Hassan. Amir își dorește extrem de mult să câștige respectul tatălui său, iar pentru asta este în stare să sacrifice orice chiar și pe unicul său prieten. Pentru a-și atinge scopul, acesta vrea să câștige întrecerea tradițională din orașul său, vânătoarea de zmee. Amir câștigă, dar fix în momentul său de glorie lumea îi este dată peste cap de un eveniment nefericit pentru care este direct responsabil. Astfel se formează un efect de domino care îi va forța maturizarea și îl va aduce în momentul în care va trebui să își îndrepte greșelile și să își înfrunte fricile.

„Flori pentru Algernon”
de Daniel Keyes

O carte care necesită mult timp și atenție pentru a fi înțeleasă și nu din cauza scrieri puerile și pline de greșeli, ci datorită temelor și a subiectului ales de autor. Daniel Keyes alege să ne prezinte viața văzută prin ochii unui om cu majore deficiențe mintale în așa fel încât ajungem să intrăm în pielea protagonistului. Charlie Gordon vede lumea înconjurătoare într-un fel care pe cei mai mulți dintre noi îi aduce până la lacrimi. Vărsăm și noi o lacrimă împreună cu Charlie când acesta este bătut de mama sa, apoi când e luat peste picior de mulți alții, dar nu înțelege și nici nu pare că suferă, astfel nici noi nu suntem afectați. Singura lui speranță este adusă de o intervenție chirurgicală de creștere a inteligenței în mod artificial la clinica unde făcea terapie. În acest punct, apare analogia dintre el și șoarecele de laborator numit Algernon. În ciuda succesului operației, Charlie realizează că pentru cei din jur el nu reprezintă decât un cobai. În acest fel, personajul principal crește până în momentul în care ajunge să fie toxic pentru el și cei din jurul său, astfel fiind pus să înfrunte realitatea de unul singur.

„Ora 25”
de Virgil Gheorghiu

După ce a petrecut două săptămâni pe noptiera din camera mea, din plictiseală m-am hotărât să citesc câteva pagini, să văd dacă e la fel de bună pe cât auzisem. În acea seară, am început cartea și în dimineața următoare era gata. „Ora 25” prezintă într-un mod simplu, dar interesant viața unui român care în perioada celui de-al doilea război mondial a trecut prin 106 lagăre răspândite prin întreaga Europă. Cauzele acestei călătorii sunt două motive simple: frumusețea soției sale și numele său. După cum am menționat, primul său „păcat” era că avea o soție frumoasă, care a atras atenția șefului de post din sat. Acesta, ca să îl îndepărteze pe Hans, face rost de un ordin de rechiziție pe motiv că e evreu și astfel ajunge în primul lagăr. După o evadare curajoasă, ajunge să fie aruncat într-o lume antisemită însoțit de o identitate de evreu, astfel călătorind prin toată Europa într-un mod nedorit de nimeni: din lagăr în lagăr.

VOI CE MAI CITIȚI?

Realizat de Sd. Denis Ștefan STAN

FESTIVITATEA DE DESCHIDERE A ANULUI UNIVERSITAR 2019-2020

EMOȚII LA ÎNCEPUT DE AN UNIVERSITAR...

Marți, 1 octombrie, a avut loc o amplă festivitate comună la care au participat toate instituțiile de învățământ universitar și care a marcat deschiderea anului universitar 2019-2020.

Evenimentul, devenit deja o tradiție, a avut loc în Piața Ovidiu și a debutat, oficial, cu intonarea imnului de către studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, aflați în prima linie. Au urmat discursuri ale oficialităților și rectorilor universităților constănțene.

Redăm, în cele ce urmează, gândurile și urările transmise de Comandantul Academiei (Rector) cdor Octavian TĂRĂBUȚĂ celor peste 1.800 de studenți înscriși la cele 10 programe de licență și masterat organizate de ANMB:

„Stimate domnule Prefect, Stimate domnule Președinte al Consiliului Județean, Stimate domnule Primar, Distingi domni Rectori, Domnilor Amiral și ofițeri, Doamnelor și domnilor profesori, Dragi studenți, stimați invitați,

Împărtășim din nou bucuria și speranțele unui nou început. Astăzi, în prag de Brumărel, participăm împreună cu întreaga comunitate academică tomitană la deschiderea anului universitar 2019 – 2020, al 147-lea an de învățământ românesc de marină și al 65-lea de învățământ superior de specialitate. Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, după ce în iulie a urât „La revedere” absolvenților ei, își deschide acum din nou porțile pentru începerea unui nou ciclu de educație și formare în domeniul maritim.

Marea a oferit dintotdeauna zone propice dezvoltării economice, sociale și culturale ale popoarelor care s-au încumetat să descopere și să dezvolte tehnologiile industriei maritime în general. Academia Navală, ca instituție de învățământ superior și cercetare științifică, se află permanent în avangarda educației viitorilor ofițeri de marină militară și comercială. Sărbătorirea, astăzi, a începutului de an universitar, ne oferă ocazia de a ilustra progresele realizate până acum, dar și de a privi spre viitor, către perspectivele de dezvoltare a formării profesioniștilor marinari.

Prezența dumneavoastră atât de numeroasă în Piața Ovidiu dovedește interesul și credința comună că numai printr-o educație solidă a tinerei generații, importanța economică și socială a Mării va genera prosperitate în Constanța, în România.

Noi toți cei de aici, de la lideri ai domeniilor maritime și fluviale pe care le slujim, până la bobocii care pășesc cu curiozitate în amfiteatrele academiei navale, suntem convinși că educația stă la baza oricărei realizări, profesionale și personale. Vă asigur că Academia Navală Mircea cel Bătrân, ca pol de cunoaștere, este locul propice pentru o asemenea devenire, pentru că noile modernizări efectuate în ultimii ani, atât de infrastructură, cât și privitoare la programele de studii, stau ca garanție fermă pentru educarea la nivel european a viitorilor marinari și manageri maritimi.

După cum bine știți, Strategia Europa 2020 pune un accent deosebit pe dezvoltarea educației tinerilor și pe ocuparea forței de muncă, priorități pe care și România și le-a însușit, ca membră a marii familii europene. Prin efortul lor susținut și prin îndrumarea cadrelor didactice, studenții noștri capătă competențele profesionale care îi propulsează spre o profesie de onoare, respectată și remunerată corespunzător. În același timp, absolvenții noștri devin lideri responsabili, atât la locul de muncă, cât și în familiile lor, în societatea românească și cea europeană.

Dragi studenți de anul întâi, stimați părinți, Viața de student în Academia Navală „Mircea cel Bătrân” are trei atribute definitorii: TRADIȚIE. PROFESIONALISM. AVENTURĂ. Dacă am ține seama numai de aceste caracteristici, tot putem descrie ceea ce simte un student al acestei școli, la începutul carierei sale în industria maritimă sau dedicată apărării intereselor maritime și fluviale ale României.

Academia Navală oferă însă studenților ei mult mai mult. În primul rând, garanția unei pregătiri profesionale și personale de excepție. Experiența și motivația cadrelor didactice, infrastructura modernă, strategia de dezvoltare privind mereu înspre viitor, toate determină ca această școală să fie un organism viu, plin de o energie care este infuzată tuturor celor care studiază aici.

Orele petrecute în sălile de curs, laboratoare și simulatoare vă vor arăta că se pot acumula nenumărate cunoștințe într-un mod interactiv, antrenant, eficient. Apoi activitățile

practice pe ambarcațiunile și navele de instruire, sprijinite de un întreg complex de facilități sportive, dau posibilitatea descătușării energiei tinerești a viitorilor marinari. Academia Navală este o mare echipă, o mare familie în care tinerii sau mai vârstnicii studenți învață împreună neapărat pentru școală, ci pentru viață. Simbolul cel mai reprezentativ al acestui concept educațional este bricul „Mircea”, formator de echipaje și ambasador al Forțelor Navale și al României, care în acest an a împlinit 80 de ani de serviciu credincios pentru marina română.

Nu în ultimul rând, gândiți-vă că datorită numeroaselor programe europene ale Academiei Navale veți putea studia sau călători pe tot mapamondul, pregătindu-vă pentru o viață plină de muncă asiduă, dar și de satisfacții pe care alte profesii nu le pot oferi.

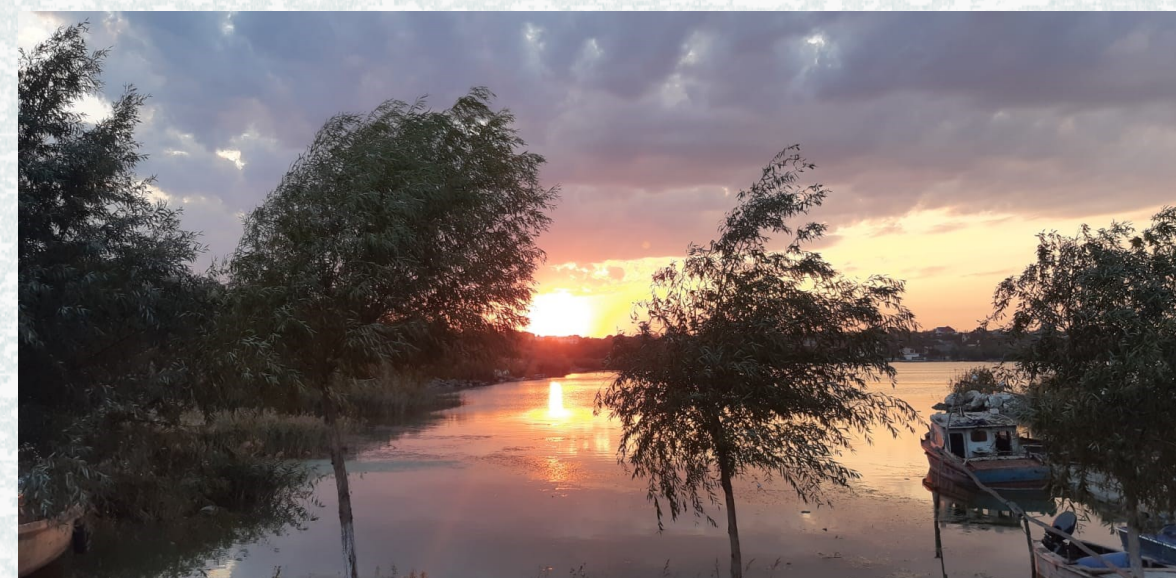
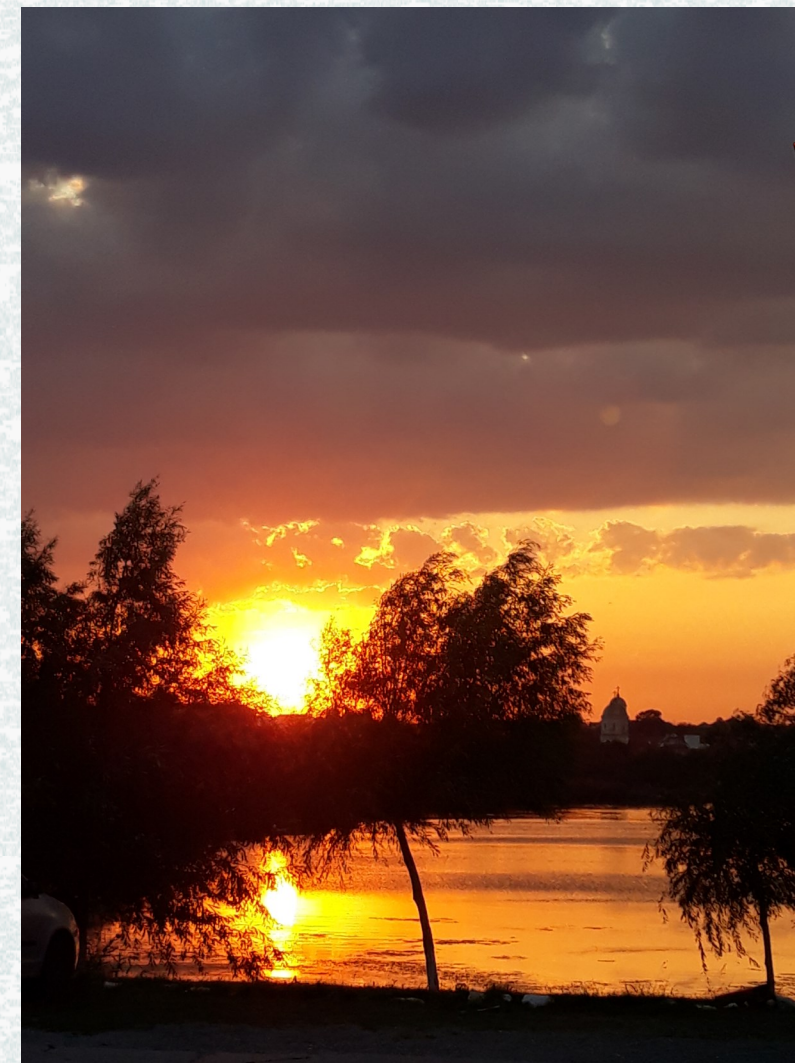
Gaudeamus igitur, așadar, toți cei care suntem uniți în pasiunea pentru mare și fluviu și în dorința de a duce mai departe, cu același profesionalism și dedicație, valorile Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”!

Mult succes și bun cart înainte!

Vă mulțumesc!”

SĂ AVEM UN AN UNIVERSITAR EXCELENT!

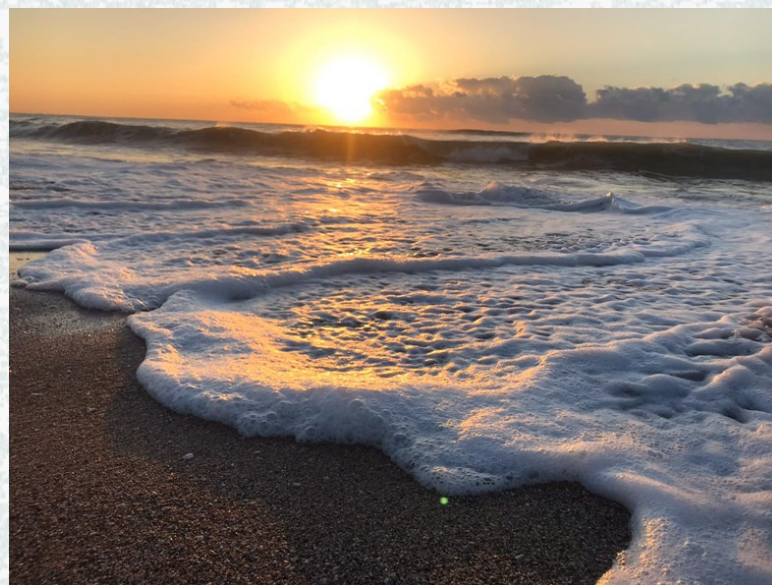
Realizat de: Sd. cap. Aurelian DASCĂLU

Realizat de: Sd. Darius ZAMFIRA
Foto: Sd. Saviana BRIȘCUȚ

Ce-mi ascunzi tu, mare?

Prin valurile tale zimțate
Mă pierd atât de des
Și-n ape reci învolburate
Eu tot n-am înțeles.
Ce-mi ascunzi tu, mare?
Când în adâncuri mă scufund,
Străbat razele de soare
Misterul tău profund.
Ce-mi ascunzi tu, mare?
Când soarele-i în asfințit
Și-n negura apei dispare
Tot ce am iubit.
Ce-mi ascunzi tu, mare?
Prin epave scufundate
Povești pline de culoare
În mistere îndepărtate.

JURĂMÂNTUL MILITAR

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a organizat joi, 24 octombrie 2019, ora 08.00, ceremonia de depunere a Jurământului Militar, prin care a fost consfințit legământul suprem al celor 197 viitori ofițeri și maiștri militari de marină față de patrie și popor. 118 de studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și 79 de elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au rostit, într-un glas, Jurământul Militar, în prezența reprezentanților conducerii Forțelor Navale, a comandanților de mari unități, dar și a părinților, rudelor și prietenilor.

Depunerea Jurământului este un moment unic și emoționant pentru fiecare dintre noi, militarii. În momente ca acesta suntem cuprinși de intense sentimente de mândrie, patriotism, dar și asumare a angajamentului solemn pe care tocmai l-am făcut.

Satisfacția și bucuria reușitei vin uneori mai târziu. După aproape două luni în care au deprins instrucția de front și s-au obișnuit cu rigorile hainei militare, cei 118 studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și 87 de elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au rostit, într-un singur glas, jurământul militar, intrând oficial în rândurile armatei.

Legământul de credință față de țară a fost depus în prezența familiilor tinerilor militari, a reprezentanților autorităților locale și centrale, a reprezentanților conducerii Forțelor Navale, a comandanților și domnului secretar de stat Dan Chirică. Cei dragi au urmărit atenți întreaga ceremonie, de la introducerea drapelului de luptă în formație, la primirea onorului de către comandant, rostirea jurământului și discursurile invitaților, până la constituirea dispozitivului de defilare și intonarea Imnului Marinarilor.

Din testimonialele studenților militari de anul I, aflați încă sub imperiul emoțiilor:

„Ziua de 24 octombrie 2019 reprezintă, pentru mine, începutul unui drum de o frumusețe aparte sau, mai bine zis, momentul în care am simțit că visul meu cazon a devenit realitate. Sunt convinsă că, peste ani, privind înapoi, îmi voi aminti nostalgică de cele mai importante sentimente încercate de un boboc militar la jurământ: mândrie și cinste pentru țara pe care o va apăra. În opinia mea, jurământul este un moment unic în viața fiecărui militar. Acest legământ etern reprezintă o dovadă de devotament infinit și patriotism profund. Sunt onorată că am șansa de a purta cu cinste uniforma militară și de a îndeplini îndatoririle primite.”, ne-a declarat studenta Sorina ANTOCHE.

„Pentru mine, jurământul militar a însemnat un moment unic, plin de emoții datorită faptului că doar odată în viață îl depui și că el reprezintă primul pas în cariera militară. Am simțit un sentiment de mândrie că sunt dator să-mi apăr patria, dar și de iubire pentru aceasta.”, iată declarația studentului nostru, Darius ZAMFIRA.

„Cred că fiecare om are în viața sa un moment cheie, acel moment de la care totul parcă s-a schimbat, care a pus totul sub o alta lumină. Nu știu despre ceilalți, dar pentru mine acel moment a fost marcat de depunerea jurământului militar. Nu cred că este cazul să spunem de emoții, pentru că acestea au fost uriașe, însă acest punct al vieții mele a deșteptat în mine o anumită seriozitate și o maturitate pe care nu mulți se pot lăuda că o au. Am ales o carieră care denotă profesionalism și care, cu toată instrucția, e învelită într-o eleganță aparte, unică. Iar în momentul în care am spus din tot sufletul „Jur”, mintea mea a dat uitării toate greutățile, lăsând loc celui mai pur și frumos sentiment de iubire, dar și de mândrie: eram mândru de ce realizasem, eram mândru că atâția oameni se pot baza pe mine și simțeam cum iubirea față de tot mă cuprinde. Nu știu cum au văzut cei prezenți la eveniment acest moment, însă pentru mine a fost apogeul simțămintelor mele.”, ne-a împărtășit din preaplinul sentimentelor sale studentul Ionuț ȘERBAN.

Realizat de: Sd. cap. Aurelian DASCĂLU
Sd. cap. Ionuț TRIȘCARU
Sd. Andrei BODNARIU

Fără busolă

Greu trec zile sub domnia 'celui soare

Ce ochii-mi arde făr' de-ncetare

Sclipire ce-i răsare și din mare

Mă lasă fără urmă de scăpare

Iar când din față-l privesc cu greu

Noaptea îmi răsare în jurul meu

Apare cerul cel lipsit de nori

Al celor fără curs călători

Stele ce le răsar în cale

Pentru a se arăta și-n mare

Și astfel continui să plutesc

În al nopții corp ceresc

Navigând pe-o mare de stele

Într-o barcă fără vele

Alte țărmoni de vor răsări în cale

Nu mă voi abate din a mea cale

Fără timonă, să mă îndoiesc

Fără ancoră, să mă opresc

Fără busolă, fără de compas

Doar să plutesc mi-a rămas

O destinație, un singur loc doresc

Și am s-ajung când o să mă izbesc

Realizat de: Sd. cap. Vlad VÎRLAN

Dor de tine

Scobesc în amintiri după tine
 Și lacrimi toxice mă ard pe obraz
 În caz că te gândești la mine,
 Sunt bine, dorul mă alungă din extaz.

Clipesc încet cuprins de liniște
 Mă gândesc profund la noi,
 Iar sentimentele mele turbate ca niște
 Brute reci aruncate-ntr-un război.

Zilele pier, cu nopțile mă contopesc
 Strigând în mine ca un lup,
 Prea multă durere cât te iubesc
 Mi-e dor de tine, de-al tău trup.

Realizat de: Sd. Darius ZAMFIRA

FESTIVITATEA DE ABSOLVIRE A PROMOȚIEI „NICOLAE BĂLCESCU-200”

Vineri, 26 iulie, a avut loc festivitatea de absolvire a promoției 2019 „Nicolae Bălcescu-200”, festivitate în care studenții militari au îmbrățișat pentru prima oară statutul de ofițer-inginer al Forțelor Navale Române.

La acest eveniment au onorat cu prezența ministrul Apărării Naționale, Gabriel Benjamin Leș și șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral doctor Alexandru Mîrșu, care și-au exprimat aprecierea față de rezultatele deosebite ale absolvenților.

În cadrul festivității, cei 38 de absolvenți militari ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au primit atât noile grade, ce impun tinerilor ofițeri obligația de a da dovadă de seriozitate și profesionalism, cât și diploma de inginer, ce reflectă buna pregătire a acestora. De asemenea, studenta noastră de la secția militară Alexandra CHIRIȚĂ a fost numită șefă de promoție a programului de studii navigație, hidrografie și echipamente navale și, totodată, șefă de promoție pe întreaga Academie, cu media 9,77, fiind premiată de ministrul Apărării Naționale și de șeful Statului Major al Forțelor Navale.

Întregul eveniment a fost acompaniat de muzica fanfarei militare care, prin cântecele sale, a dat culoare festivității. La final, absolvenții au bătut pasul de defilare, fredonând cântecele care i-au însoțit în toți cei 4 ani.

Cu prilejul absolvirii, le urăm și noi clasicul „Bun cart înainte!” tuturor absolvenților și o carieră

plină de realizări.

Realizat de: Sd. cap. Daliana MOLDOVAN
 Sd. cap. Irina GHERHEȘ

BOBOCII MILITARI VORBESC DESPRE VIAȚA CAZONĂ

Se spune că orice sfârșit este un nou început...

Anii de liceu s-au încheiat și acum ne aflăm în ceea ce se numește „studenție”: cea mai frumoasă perioadă a vieții. Desigur, acest nou început este trăit în mod diferit de către fiecare dintre noi, cu emoții a căror intensitate diferă de la o persoană la alta, pentru că ... suntem unici. Dar să începă povestea...

Startul vieții mele ca studentă a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” este rezultatul unui lung proces de transformări și cristalizări, ce au condus la momentul de glorie, împlinire și reușită, care a fost admiterea mea la această instituție de învățământ militar de elită. Să vă descriu emoția, lacrimile de bucurie la aflarea rezultatului la examenul de admitere? De neegalat. Au fost trăiri, momente deosebit de marcante pe care le-am împărtășit cu cei ce aveau să devină, ca mine, studenți ai acestei Academii: viitorii mei colegi, bobocii militari... Și-așa a debutat un nou capitol în viețile noastre: alfabetul vieții de cadet. Iată-ne în zilele de început de septembrie, când chipurile pe care le văzusem bucurându-se de împlinirea aceluiași vis, au căpătat nume, au devenit colegii și colegele mele de pluton, de instrucție, de grupă, și, mai mult decât atât, camarazii mei, alături de care va trebui să fac față vieții de zi cu zi cu toate provocările sale: de la înviorare, la instrucție militară, cursuri, seminarii, planificarea și folosirea eficientă a timpului, până la rezolvarea sarcinilor atribuite de către superiori. Zile după zile au trecut alert, cadențat... Inițierea în ceea ce însemna pregătirea militară m-a învățat că diferențele ne unesc, experiențele ne formează ca oameni și că, dacă ești ajutat, îndrumat și lucrezi în echipă, ai șansa să îți depășești limitele, iar imposibilul poate deveni posibil. Purtarea uniforme militare, ce ne oferă un sentiment de onoare și cinste, ne-a motivat din prima zi; ne-a responsabilizat (dincolo de frumusețea ținutei noastre) să ne îndeplinim îndatoririle ce decurg din aceasta, indiferent că provenim din colegiile civile sau cele militare cu renume din cuprinsul țării noastre. Timpul petrecut împreună nu s-a rezumat doar la studiu și pregătire militară, ci am avut vreme pentru a socializa, a împărtăși hobby-uri, a vizita locuri cu încărcătură istorică memorabilă, muzee etc.

Totodată, prima călătorie cu bricul „Mircea” mi-a confirmat că pasiunea mea pentru mare nu este una întâmplătoare; valurile și albastrul infinit al mării mi-au rămas imprimate în suflet pe veci. Însă, cel mai important capitol al „bobociei” militare: cu toții, într-un glas hotărât, am jurat credință patriei noastre, România!

Iată, pe scurt, un crâmpei din viața noastră de boboci militari!

Realizat de: Sd. Sorina ANTOCHE

Astfel, cu haos și sânge, s-a scris o pagină sensibilă a istoriei naționale. O pagină în lucru, departe de a deveni *acqua passata*, în care rănilor memoriei colective încă sunt deschise. România de astăzi stă martoră jertfei eroilor săi, iar generația tânără va perpetua ideea sacrificiului lor. Deși se împlinesc trei decenii, nu îi vom uita, iar cea mai mare recunoștință pe care o putem aduce este aceea de a le păstra vie memoria martirilor noștri și de a duce mai departe crezul lor profund: cel al unei națiuni libere.

Iar prin monumentul ridicat pe platoul Academiei Navale mereu va dăinui o legătură cu martirul nostru, o fereastră încă deschisă spre cer...

Realizat de: Sd. Alin
MOCANU

MARTIRII LIBERTĂȚII

Unul dintre cele mai delicate momente ale istoriei contemporane apasă societatea din cea de-a doua jumătate a lunii decembrie 1989. Luând în calcul că Istoria, nu doar că nu doarme, dar de cele mai multe ori, e aspră și corectă, după treizeci de ani, tăcerea morților din stradă, căzuți pentru libertate, trezește o rumoare morală mocnită în gândul civic al națiunii. Numită de Petre Țuțea „Răscoală”, de unii „Revoluție”, iar de alții vag „Evenimentele din decembrie 1989”, trecerea României de la totalitarism la democrație naște și astăzi, după treizeci de ani, numeroase controverse și dezbateri. În rândurile ce urmează, atenția va fi atrasă nu doar spre evenimente „*intra muros*”, ci mai ales, spre ei, cei ce au căzut atunci, martirii ce trăiesc veșnic prin noi.

Începută brusc, pe 16 decembrie, la Timișoara, sub forma unor proteste pașnice de stradă, revolta românilor a crescut subit, atât în intensitate cât și în dimensiune, extinzându-se până la ultimul nerv al țării. În ciuda încercărilor de mușamalizare făcute în zadar de Elena Ceaușescu, fostul cuplu dictatorial a primit o grea lovitură pe 21 și 22 decembrie la București, când oamenii prezenți în stradă, aduși inițial în sprijinul lui Nicolae Ceaușescu, s-au întors împotriva celor doi și a unui regim criminal. De la „Ceaușescu și poporul”, manifestanții au trecut rapid la „Jos comunismul”, condamnând la eșec orice încercare a fostului lider socialist de a se adresa celor prezenți. Conștientizând că nu pot întoarce cursul istoriei, soții Ceaușescu au încercat să se salveze și în jurul orelor 12:00 au părăsit atât capitala, cât și puterea, cu un elicopter.

După fuga celor doi, țara a fost cuprinsă de o stare generală de incertitudine, iar frica antrenată de regimul comunist a reușit să se transforme în haos. Dezordinea de la nivel central s-a concretizat în teritoriu în focuri de armă, manipulări de mase, răzbunări personale și în mod dramatic, în victime. Cei uciși atunci în luptele de stradă sunt generatorul principal al democrației românești post-decembriste, pilonii recâștigării drepturilor cetățenești, dar mai ales, sunt cei ce au readus, cu prețul vieții lor, aerul dulce al libertății. România liberă și democrată este meritul lor, al eroilor care cu gândul „copiii noștri vor fi liberi” s-au pus în fața gloanțelor, dându-ne modelul de curaj și devotament față de patrie.

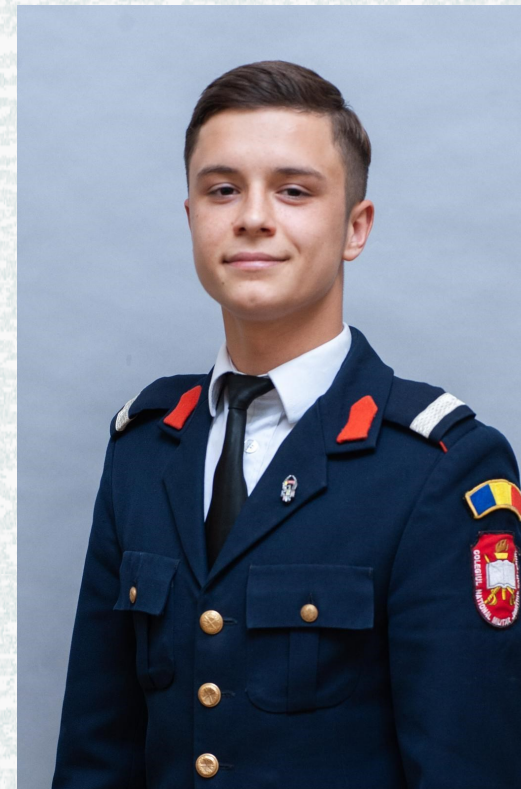
În *Cetatea de la malul Mării Negre*, gustul plăcut al democrației nu a venit fără pierderi umane. Deși Constanța fusese inițial o variantă de refugiu pentru soții Ceaușescu, febra revoluționară a cuprins crunt orașul tomitan.

Zilele fierbinți ale schimbării au lăsat amarul a nu mai puțin de 29 de morți și 88 de răniți. Printre cei decedați se află și maiorul (post-mortem) Vasile CARP, ofițer în Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”, actuala Academie Navală. Fiind comandant de pază la obiectivul C.E.T., în timp ce asigura stabilitatea dispozitivului, în noaptea dintre 23 și 24 decembrie, căpitanul Carp de la acea vreme a fost împușcat mortal în jurul orei 3.

Pe 25 decembrie, Nicolae și Elena Ceaușescu au fost condamnați la moarte și executați. Peste țară s-a lăsat un strat de zăpadă și o liniște surdă. Clapele au cântat singure. Puterea a fost preluată de Consiliul Frontului Salvării Naționale, condus de Ion Iliescu, compus atât din foști comuniști, cât și din dizidenți ai fostului regim roșu. Oricât de fructuoase ar fi speculațiile, CFSN și-a asumat riscul reducerii statului român pe făgașul democrației, iar câteva luni mai târziu au fost organizate primele alegeri libere de după experiența comunistă.

PORTRET DE STUDENT ÎN ANMB

Marinar din vara anului în curs, pasionat de teatru și cântec, Robert-Andrei-Nicolas BARBU a reușit să fie admis primul în Academia Navală „Mircea cel Bătrân” dând dovadă de multă sânguință și seriozitate în studiu. Iată cum se prezintă Robert, care ne-a împărtășit câte ceva despre el, despre pasiunea lui pentru mare, dar și cum a ajuns să studieze la Academia Navală:

„Destul de surprinzător, dorința mea de mic copil nu a fost cea de a deveni marinar, ci mai degrabă inginer. Cu toate acestea vă mărturisesc că decizia de a deveni student în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” este una pe care nu o voi regreta vreodată.

La început, eram destul de încăpățânat când venea vorba despre această academie nevrând nici măcar să aflu ce înseamnă viața de marinar. Cu toate acestea, soarta și-a jucat bine rolul și m-a plasat strategic fix în porțile Academiei. Acum, după nici măcar 2 luni petrecute în această instituție, vă spun sincer că visul îmi este ca și îndeplinit și că sunt mult mai fericit decât aș fi crezut.

Întâmplarea face ca dorința mea, încă de mic copil, a fost să devin inginer. Niciodată nu m-am întrebat ce fel de inginer voi ajunge sau cu ce fel de aparatură voi lucra, iar până în clasa a XI-a acest lucru a rămas un mister chiar și pentru mine.

De ce tocmai clasa a XI-a? Pentru că liceul căruia mă mândresc să spun că sunt îi sunt absolvent, Colegiul Național Militar „Dimitrie Cantemir”, a organizat o excursia de studii în cadrul căreia aveam să vizităm academiile militare, viitoare „case” pentru tinerii militari. O întâlnire de gradul 0, astfel aș putea numi întâlnirea mea cu această instituție, fiind definitorie pentru viitorul meu. Mărturisesc că vizita de la „Navală” nici măcar nu se sfârșise, iar

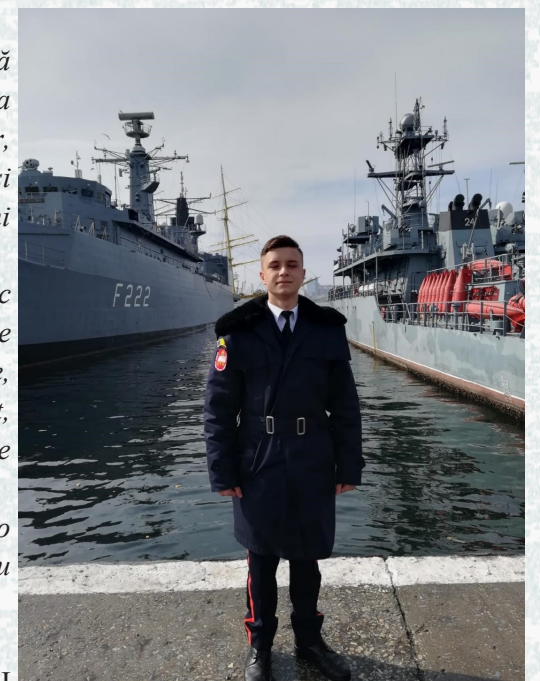
mama deja auzise cuvintele « Da. M-am hotărât! Aici vin! ».

Pur și simplu am simțit că aici îmi este locul, că aici vreau să învăț, că navigația pe apă este ceea ce îmi doresc să fac, că vreau să port o uniformă albastră. Bricul, activitățile de pe bordul navelor, călătoriile sunt doar câteva dintre lucrurile ce mi-au captivat atenția și stârnit interesul. Nu aș minți dacă aș spune că marinăria este tot ce îmi doresc!

Referitor la parcursul meu de până acum, țin să le mulțumesc tuturor persoanelor care au fost alături de mine și m-au susținut pe drumul pe care l-am ales: familiei mele și cadrelor didactice și militare, și nu în ultimul rând, să îmi mulțumesc mie. A fost un drum solicitant, străbătut cu ajutorul unei pregătiri riguroase, dar finalizat cu o bucurie enormă.

Acum mă aflu iar la început de drum, un alt drum a cărui cale o voi străbate cu mândrie și la al cărui final voi zâmbi din nou, cu siguranță!

Realizat de: Sd. cap. Eduard Andrei ONOFREI

JURNAL DE MARINAR

Bună dimineața!

Este 15 august, ziua mult așteptată, ziua pentru care am muncit atâta și ne-am străduit zi de zi. Poate te întrebi ce este astăzi...

Tu poate nu îți mai amintești, dar azi e o zi foarte specială: e ziua în care toți ne simțim, mai mult sau mai puțin, parte a marii familii a Marinei Române; e ziua în care dăm la o parte toate tensiunile acumulate pe parcursul anului și dăm mâna într-o horă de sărbătoare înveșmântată în straie albe.

Tot nu ți-ai dat seama??? Ei bine, este vorba despre Ziua Marinei!

Anul acesta simțim noi că va fi mai special decât în ceilalți și o să fie de ținut minte; așa că, hai cu noi pe parcursul unei zile de sărbătoare.

De dimineață tipica mâncare, tipicele adunări, tipicele persoane care trec agale prin curte. Nimic nu trădează parcă atmosfera de sărbătoare care are să vină ... sau nu mai vine?? E încă ora 7, iar noi nu știm ce urmează să facem mai întâi, sunt atât de multe despre care am auzit și pentru care am repetat.

În sfârșit, aflăm care sunt următoarele activități: plecarea pe faleză pentru decorarea Drapelului de Luptă, defilarea cu costume de epocă, defilarea plutonului de gardă. Emoții mari se adună pe umerii noștri, dar noi știm că vom izbândi.

O dată ajunși pe faleză, dăm piept cu marea căldură estivală, dar nu ne lăsăm înfrânți! Știm că are să merite, și aflăm de îndată că sunt niște ochi mai speciali care ne privesc: părinții!! Au bătut atâta drum până aici numai să ne vadă ... dragii de ei.

Ne-am dorit să izbutim? Zis și făcut! Acum ne aflăm în autocar în drum spre Academie pentru a ne pregăti de o nouă activitate. Ne uităm în jur cum fiecare caută online poze cu ei din timpul ceremoniei, cum alții fixează întâlniri cu părinții și cum alții abia așteaptă să-și schimbe uniforma pentru câteva momente de respiro.

Sincer, am avea și noi nevoie de unul, dar știm ce activitate ne așteaptă pentru încheiere zilei de sărbătoare: retragerea cu torțe! Poate cea mai frumoasă activitate, dacă e să ne întrebăm pe noi. Chiar acum stăm și ne concepem în cap modul în care vrem să arătăm diseară: prezentabili, fără doar și poate.

Fiecare își deretică prin cameră până la întâlnirea care are să pună punct lungii așteptări: adunarea de la ora 19.30. Nu știu cum o așteaptă alții, dar nouă ne sfârșie inima de nerăbdare.

Nici nu am apucat bine să spunem de activitate că ne trezim deja în autocar, aranjați și ușor obosiți, dar plini de voie bună. Parcă drumul spre faleză ține o veșnicie de data aceasta... mai ales când ne gândim că ne așteaptă o seară minunată.

Înainte de a termina de scris am și ajuns pe faleză și mai așteptăm doar semnul dirijorului să o luăm din loc. Inima ne bate cu putere, parcă ar vrea să ne iasă din piept...

urât, dar am ținut această linie. Venind instrumentiști din alte muzici militare din țară nu au avut legătură cu muzica noastră. Munca îl înobilează pe om, cu cât memorează și studiază mai mult, cu atât satisfacția este mai mare, fiind dată de public, de aplauzele lor, de felul în care interacționează cu noi și de reacția lor. Dincolo de latura militară avem și latura de show care are priză la public, având satisfacția de a avea undă verde de la conducere de a promova mereu repertoriul marinăresc, neavând niciodată reproșuri cu ceea ce desfășurăm noi.”

Făcând o paralelă cu generațiile trecute, cum credeți ca s-au schimbat studenții de la începutul carierei dumneavoastră față de cei de acum? Iubesc la fel de mult Muzica Militară?

„Nu este nicio diferență. Este doar admirație din partea mea. Natura meseriei mele este să văd la fiecare defilare toate generațiile de studenți. Când aud ritmurile fanfarei, îi vad cum duc brațul drept, scot pieptul în afară, sunt mândri și oferă onorul. Lucrurile astea îți dau un impuls. Tinerețea, vârsta studenției. nu pot fi comparate cu nimic, este cea mai frumoasă perioadă a vieții, așa cum au trăit-o și cei din generația mea. În 40 de ani nu pot decât să îmi exprim admirația pentru tinerii frumoși care sunteți și pentru regretul că noi îmbătrânim.”

La final de interviu, un gând pentru studenții actuali ai academiei navale dar și pentru tinerii aspiranți?

„Îmi doresc să vină studenții să facem un cor de renume, așa cum am avut. De asemeni, din repertoriul marinăresc, să învățăm cântecele marinărești de defilare și de distracție, dar și cele patriotice. Vă doresc mult succes în nobila activitate pe care v-ați ales-o! Bravo vouă!”

Mulțumim domnului colonel dr. Cornel IGNAT care, din puținul timp liber de care dispune, și-a rupt câteva momente pentru a ne răspunde la câteva întrebări.

de: Sd.
Eduard

Realizat
cap.
Andrei
ONOFREI

Cum și când v-ați început cariera? V-ați dorit încă de la început să ajungeți la Academia Navală?

„Iată că au trecut 40 de ani de când am pășit primii pași în cadență, adică pe data de 16 iunie 1979. Am mers la examen, la Liceul Militar de Muzică București. Patruzeci de ani au trecut ca o clipă. Mi-am dorit dintotdeauna să ajung dirijor al muzicilor militare într-o muzică militară încă de când eram copil. Memoria mai joacă feste câteodată, dar îmi amintesc momentul vizitei la Constanța cu părinții mei care erau dintr-un sat de lângă Tulcea, care a fost în fața Muzeului Marinei, actualul Muzeu al Marinei, unde concerta o fanfară militară de marină. Asta se întâmpla prin anul 1969-1970, când m-am simțit dirijor. E o amintire din copilărie care m-a însoțit toată viața. După 8 ani de studii la Școala Militară de Muzică și Liceul Militar de Muzică a urmat și cursul de ofițeri, ofițer dirijor pentru muzici militare în fanfare militare, așa cum se numea atunci. Emoția cea mare a fost când am terminat și am fost avansat locotenent. Avansarea atunci se făcea la gradul de locotenent. Am ieșit șef de promoție și mi-am dorit foarte mult să ajung la Academia Navală. S-a întâmplat. Am ajuns aici în 1992. Am avut marea satisfacție să lucrez într-un mediu universitar cu studenți care acum au ajuns comandanți de unități, de mari unități. Am bucuria de a-i întâlni și să se apuce să îmi fredoneze din piesele pe care le-am făcut noi la cor. Cam așa stau lucrurile.”

Ținând cont că aveți o carieră destul de lungă, cum ați reușit în decursul carierei să împărțiți timpul atât cu familia de acasă dar și cu familia muzicii?

„Pot spune că am două familii: familia cu soția, copiii și nevoile personale și familia numeroasă: Ansamblul nostru, pe care mereu îl dezvoltăm cu diverse formații studențești și nu numai. Cele două familii se întrepătrund foarte frumos și important este să faci cu drag ceea ce faci, atât treburile casnice, cât și cele profesionale. Mă număr printre fericiții care au satisfacție în urma muncii și a eforturilor depuse.”

Cam cât de mult durează să vă pregătiți pentru un eveniment? De exemplu, Ziua Marinei cam cât durează pentru a o pregăti?

„Ziua Marinei este abia în luna august. Începem pregătirile în iarnă, în lunile ianuarie, februarie, martie, aprilie...când învățăm repertoriul pe dinafară. Nu știu dacă ați remarcat, dar Muzica Militară a Forțelor Navale Române întotdeauna prezintă concertele învățate pe dinafară, nu cu accesorii care sa ne dea un sprijin. Sprijinul nostru este dat de studiul individual și de memorarea repertoriului. Revenind, februarie, martie înseamnă studiu intens în sală. După acestea. înflorește natura și ieșim afară. Pregătim show-urile noastre, avem mișcări complexe care îmbină rigurozitatea pasului de defilare cu mișcări artistice. Încercăm să redăm diferite accesorii ale navelor, de exemplu o timonă sau o ancoră, să mergem din plutonul tradițional pe 3 sau pe 5 rânduri și să alcătuim o formație în formă de ancoră, dansuri cu sirenele, fiind spectatoarele.”

În legătură cu membrii Ansamblului dumneavoastră, cam cât de des se schimbă și cât de greu le este noilor veniți să se adapteze cerințelor și rigurozității?

„Dinamica într-o muzică militară e destul de rapidă, prin faptul că vin și pleacă instrumentiștii. Cei care se apropie de vârsta pensionării galoază spre pensie, cei tinerei care vin depun o muncă intensă pentru că nu mai provin din școala de 5 ani, ci provin dintr-un curs făcut doar 9 luni, având cunoștințe de bază, terminând școala, apoi fiind repartizați la muzica militară, trebuind să ia totul de la zero. Noi avem repertoriul marinăresc, întotdeauna am promovat repertoriul marinăresc. Și frumos și

Fericirea mare este că marșul nostru începe cu un cântec bineștiut de toată lumea: „Marinarii”... Frumos cântec!

Problema vine la schimbarea melodiei, dar deja nu mai contează: oamenii și publicul ne este alături. Toată lumea cântă și este voie bună peste tot. Cred că ne-am atins scopul: am adus toată lumea, de la mic la mare, într-o horă bățăioasă și plină de bună dispoziție.

Am crezut că totul este gata după retragerea cu torțe, dar nu, de abia acum începem să luăm pulsul mulțimii și să povestim... Fiecare își dorește o poză cu oamenii în uniformă care le-au răpit privirile. Unii mai rătăciți încă ne întreabă când are loc retragerea cu torțe, dar nu asta e problema. Cred că problema este faptul că am ratat autobuzul de întoarcere, iar acum trebuie să mergem singuri. Dar nu e rău deloc! Abia mai apucăm să mai povestim cu oamenii și să ne simțim bine.

Înapoi la Academie, în sfârșit! Stăm și facem retrospectiva zilei: minunată. Va rămâne cu siguranță în inimile noastre ca primul 15 august aici, în Constanța, ca marinari cu drepturi depline.

Realizat de: Sd. cap. Ana Cristina GEICĂ
Sd. cap. Paul ILIȚOI

ATENȚIE, PREIAU ȘTAFETA!

Sunt Mihnea Alexandru Moise, am 20 de ani, sunt din Constanța și sunt student în anul II la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Încă de mic, am avut o pasiune pentru sport, practicând handbal timp de 5 ani, iar ca student participând la Competiția Nautică Internațională din Turcia.

Am optat pentru Academia Navală, deoarece este cea mai bună instituție de învățământ de marină din Constanța, dar și pentru că de mic am fost pasionat de veliere și de viața de marinar. Această pasiune o datorez, în special, tatălui meu, care obișnuia să mă ia cu el pe mare ori de câte ori avea ocazia. De asemenea, experiența trăită în 2016 la bordul navei poloneze „Pogoria”, cu care am participat la Black Sea Tall Ships Regatta timp de 3 săptămâni, m-a făcut să înclin și mai mult spre această profesie.

Am ales marina militară pentru că este o meserie nobilă, care te formează ca om și cu ajutorul căreia poți călători pe toate mările și oceanele lumii. Tranziția la viața civilă la cea militară nu a fost ușoară de la început, însă a meritat toate eforturile.

Prima misiune cu bricul „Mircea” la care a participat tatăl meu a fost în 2003, iar eu îmi amintesc cât eram de nerăbdător să vină acasă, mai ales pentru că ratase ziua mea de naștere. Deși eram trist, acum îmi dau seama că și lui i-a fost greu, departe de noi. De-a lungul anilor, eu l-am susținut mereu pe tata, deși a fost greu să-l știu mereu plecat pe mare. Am trăit cu emoție reînnoită fiecare sosire a bricului în port, mai ales după vreun marș lung, cum au fost cele din 2009 sau 2017.

Acum înțeleg pe deplin, fiind încazarmat, cât de importantă este familia și cum este să stai departe de cei dragi. Marșul din acest an (2019) are o însemnătate aparte pentru mine: este un marș istoric care coincide cu primul meu an ca student militar.

Pe viitor, mi-aș dori să urmez o carieră la NȘ Mircea, din dorința de aventură, dar și pentru că o consider cea mai importantă navă din Forțele Navale Române, întrucât este cea care instruieste, an de an, viitorii ofițeri și maiștri militari de marină.

Vânt bun din pupa!

P.S. Anul acesta am împlinit 20 de ani! Nici de această dată tata nu a fost prezent! Dar faptul că-l știu pasionat de mare și vapoare îmi mai alină supărarea... În plus, mi-a promis că o vom face lată când se va întoarce. Și când tata promite ceva, atunci vă garantez că se ține de cuvânt!

O să vă mai povestesc eu cum a fost!

Realizat de: Sd. cap. Mihnea Alexandru MOISE

CU STÂNGUL PE TOBĂ!... DE 188 DE ANI DEJA

Înființarea primei fanfare militare românești a fost menționată, pentru prima dată, în Regulamentul organic din 1/13 iulie 1831.

Încă de la începuturile sale, Fanfara militară a reprezentat una dintre cele mai importante componente ale Armatei, deoarece ridică moralul militarilor și reușea cu ajutorul notelor muzicale să îmbărbăteze oamenii către luptă, să creeze momente unice în spectacole organizate în diverse zile importante pentru națiune sau să ofere fondul perfect muzical pentru defilare.

Fanfara militară a Forțelor Navale Române este, de departe, cea mai frumoasă componentă a Marinei, oferind splendoare atât acustic cât și vizual prin aparițiile sale în toate evenimentele organizate de marinari. Este condusă de col. dr. Cornel IGNAT, cel mai devotat armei Muzică Militară din câți există și un patriot desăvârșit.

Intonarea imnului în timpul arborării Drapelului Național oferă o emoție vizibilă de fiecare dată pe fața domnului colonel, o emoție stăpânită excelent prin dirijarea studenților Academiei Navale pentru a intona Imnul Național la înălțimea așteptărilor dumnealui. Nu de puține ori domnul colonel a ținut mici și scurte lecții de patriotism la început de săptămână studenților, lecții la care aceștia sunt atenți și încearcă apoi să respecte fiecare cerință.

Așa cum *Olandezul Zburător* avea inima lui Davy Jones, „inima” Muzicii Forțelor Navale este domnul colonel dr. Cornel IGNAT fără de care nicio ceremonie militară nu poate începe sau sfârși. De aceea, la acest moment aniversar ne-am propus să îl invităm la o discuție:

SFINȚIREA CAPELEI MILITARE

*motto: „Dumnezeu este intervalul dintre două bătăi ale inimii.”
(Emil Cioran)*

Având în minte cuvintele marelui scriitor și filosof, conducerea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a hotărât la data de 23 aprilie 2002 să înceapă construcția unui locaș sfânt chiar în curtea Academiei.

După multă muncă și devotament, Capela Academiei a fost deschisă și dată în folosință studenților până în anul 2018, când, după o examinare mai atentă, s-a constatat că este timpul pentru o schimbare.

Prin urmare, din anul 2018 până în anul 2019, oameni iscusiți au cooperat pentru a ajunge la produsul final, și anume, Capela Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe”, sfințită la data de 7 octombrie 2019.

Cum era și firesc, un astfel de eveniment nu putea fi trecut cu vederea. Astfel, la eveniment au luat parte invitați de seamă precum Șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. Alexandru Mîrșu și Înalt Preasfințitul Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului. Aceștia li s-au alăturat cadre militare, un sobor de preoți, studenți ai Academiei și Școlii de maiștri, elevi ai Colegiului militar și, nu în ultimul rând, preotul paroh Emanuel Bodea.

Astfel, hrisovul bisericii, în anul mântuirii 2019, luna octombrie, în ziua de 07, consemnează următoarele: „Scrie, Doamne, în cartea vieții tale pe toți aceștia care suntem acum și ne-am învrednicit de a ne bucura și îndulci de slava măririi tale în cer și pe pământ în veci. Amin!”

Realizat de Sd. cap. Cristina COSTEA

CZERNICA, ÎNCÂNTATĂ DE CUNOȘTINȚĂ!

Cu toții știm că lucrurile pe care le facem pentru prima dată rămân întipărite în mintea noastră cel mai profund, iar eu, student fruntaș DULEA și colegul meu, student fruntaș MOISE, am trăit pentru prima dată experiența unei misiuni internaționale.

Pășind entuziaști, dar temători pe tărâmul Poloniei, am rămas amândoi profund impresionați de frumusețile peisajelor, dar și de frumusețea oamenilor. Nu filozofăm, deoarece suntem militari, iar scopul nostru acolo era să participăm la cursul de leadership organizat de prietenii noștri polonezi.

Astfel, am avut deosebită plăcere să desfășurăm activități de supraviețuire, orientare, prim-ajutor, deplasări cu barca pe lac, atât cu vâsle cât și fără, dar și de formare a unei echipe –T -Rex cum ne-am intitulat noi – împreună cu cadeți din Germania, Bulgaria și Polonia. A fost o echipă reușită, spunem noi, dat fiind faptul că am legat prietenii și ne-am sprijinit unul pe celălalt pe parcursul misiunilor pe care le aveam de îndeplinit zilnic.

Czernica este locul în care am petrecut o întreagă săptămână și în care am deprins abilitățile unui lider. Arătând ca o tabără de instrucție, aceasta ascunde prietenii zecilor de cadeți poposiți acolo. Acest cumul de informații dobândite acolo a contribuit la dezvoltarea noastră profesională și personală, în același timp.

La sfârșitul activității am plecat cu părere de rău că s-a încheiat, dar și cu planuri de a ne revedea și de a forma iarăși o echipă.

Ne bucurăm enorm că am avut ocazia de a trăi această experiență, care pentru noi, tineri ce tocmai au încheiat primul an în Academia Navală, a semnat începutul vieții de marinar, cu care ne mândrim oriunde în această lume!

Ahoy!

Realizat de:

Sd. cap. Denisa-Maria DULEA

Sd. cap. Mihnea MOISE

MISIUNE INTERNAȚIONALĂ LA LIVORNO, ITALIA

În perioada 30.09.2019–05.10.2019, a avut loc cursul intitulat „*Principi e tecniche di comunicazione e condotta del personale della Marina Militare*” în cadrul Academiei Navale din Livorno, Italia. Academia Navală „Mircea cel Bătrân” l-a avut ca reprezentant pe sd. plt. Alexandru JURAVLE, actual student în anul IV, secția militară, Facultatea de Inginerie Marină.

Tema principală a cursului a fost leadershipul militar. La acest curs au participat alți 7 cadeți străini, din Academiile Navale din Portugalia, Polonia, Olanda, Norvegia și Letonia.

„Între orele 08.00-09.00 serveam masa de dimineată urmând ca la 09.00 să începem primul curs, curs care se termina la ora 11.00. Între 11.00 - 11.30 se lua o pauza de cafea, iar de la 11.30 la 13.30 aveam cursul numărul doi. Masa de prânz era servită între 13.30-14.30. Cursul al treilea începea după masa de prânz și ținea până la ora 16.30. Până la masa de seară, care era la ora 20.00, aveam timp liber la dispoziția noastră. În timpul cursurilor s-au discutat teme precum: *Leadership: definition and theories; Leadership in safety: the safer the better; Strategic leadership as identity building; From commanding a crew to leading a team; The commander and the military leadership; Leadership: how to exercise it fulfilling the constraints of science and the public sector; Leadership and legitimacy: what can we learn from international relations?; Organizational leadership in a globalized world.*

În data de 01.10.2019 am fost împărțiți în echipe de câte 12 persoane, fiecare echipă având ca temă de lucru un studiu de caz. Cazul grupului din care am făcut parte s-a numit „*Recruiting for the bank*”, prezentat cu ajutorul PowerPoint în fața tuturor cadeților în data de 03.10.2019.

În data de 05.10.2019 am fost evaluați din partea teoretică a cursului, rezultatele urmând a fi anunțate pe parcursul săptămânii curente.”

Modulul de leadership face parte din oferta partenerilor italieni lansată în cadrul inițiativei „*International Naval Semester*”, promovată sub egida „*European Security and Defence College*”. Ședințele de instruire au vizat subiecte din leadershipul militar, privind particularitățile comunicării în cadrul echipei, ale leadershipului strategic sau ale reprezentării internaționale, cursul încheindu-se cu un proiect elaborat și prezentat pe echipe, evaluat în faza de absolvire de către titularii de curs. Cursul a fost valoros atât din perspectiva abilităților și deprinderilor formate studenților participanți într-un mediu multicultural și interdisciplinar, cât și din perspectiva schimbului de bune practici în elaborarea și armonizarea tematicii cursului de leadership militar promovat în academiile navale europene în efortul comun de aliniere a conținutului curricular la noile realități europene și globale.

Realizat de: Sd. cap. Aurelian DASCĂLU
Sd. cap. Ionuț TRIȘCARU

...FROM VARNA, WITH LOVE

MIDSHIPMEN REPORTING...

We are MIDN 4/C Eduard-Andrei ONOFREI, MIDN 4/C Ana-Cristina GEICĂ, MIDN 4/C Codruț-Costin PETRACHE and MIDN 4/C Irina GHERHEȘ and we attended a summer camp organized by N. Vaptsarov Naval Academy in Karantina as part of our international mission carried out between June 23rd - 29th.

This was our first international mission; therefore, we were very excited. Also, we look forward to our next missions. It was the best first year experience, due to the fact that at the very end of it, we were prepared for our training exercise at Palazu, our Naval Training Base.

We arrived on Sunday, local hour 1100 and we met there the IR Bulgarian officer who introduced us to the cadets, showed us the tents, the camp and the training sand beach. After that, we stayed with the Bulgarian cadets and we started the intercultural exchange of information, news, uniform badges and patches. At 1300 we served lunch and rested for an hour or two. When the weather changed and it allowed us to practice outside sports, we started playing volleyball. The teams were mixed, so the fun was at its maximum limit. In the evening we had 2 hours of visiting the places near the camp.

The second day was the official start of the summer camp for all international cadets (coming from Macedonia, Ukraine, Poland and, only for 2 days, ROTC cadets from the USA). We started with a familiarization with the parts of the boat and the mechanics of rowing.

The third day started with rowing activities in the morning, followed by sunbaths and beach volley. In the afternoon we visited the Museum of Archaeology from Varna and after that, we had 3 hours of sightseeing.

The fourth day began with a beach volley competition where our team won the first place. In the afternoon we had a tour of N. Vaptsarov Naval Academy and we were deeply impressed.

On the fifth day we had a rowing competition. The Ukrainian cadets and we formed an indestructible team and we were the winners, of course. In the afternoon we went downtown and spent several hours at the restaurant eating and talking about a lot of things.

On the sixth day we took several seamanship classes where we learned how to tie a knot in easy steps. In the afternoon during our liberty we visited Varna again and also a few touristic attractions like the promenade.

The last day was full of regrets because our time spent in the camp was over. After breakfast, we left Karantina and Varna.

Even if this is a brief description of our mission, all the important details remain engraved on our mind.

The moments we spent discussing with the international cadets left a strong impression on us, and we strongly believe that we have just started building up the next generation of officers and tomorrow's leaders who are supposed to defend the Alliance and accomplish all missions.

All in all, our experience was one of the kind, however, we do have several future recommendations: firstly, the camps should be better organized in terms of providing more guidance to foreign students by the Bulgarian Academy cadets and secondly, visiting cadets should enjoy more liberties in order to get to know the city better.

NU TE OPRI!

*motto: „ Ai izbutit? - Continuă. N-ai izbutit? - Continuă.”
(Fridtjof Nansen, explorator norvegian)*

În data de 19 octombrie s-a desfășurat crosul anului I din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, iar rezultatele sunt mai mult decât surprinzătoare:

Studentul Costan Andre s-a clasat pe locul al 3-lea, fiind mândru și fericit în urma felicitărilor primite. Cursa lui - menționează el - nu s-a încheiat încă, ci va continua antrenamentele sub deviza: „îmi propun ca bine să nu fie doar suficient”.

Studentul Preda Marius a ocupat locul al 2-lea în clasamentul pe anul de studiu și menționează că lupta a fost cu el, fiind motivat să nu se oprească. Declarând că șirul înfrângerilor a ajuns la un sfârșit și că e timpul ca el să câștige, Marius mai spune și că e bucuros de rezultatul zilei de 19.

19 octombrie s-a dovedit a fi o zi cețoasă pentru toată lumea, dar asta nu l-a oprit pe studentul Radu George să-și croiască drumul spre vârful clasamentului. Alergător doar din plăcere, participând rar la antrenamente mai serioase, George se va alătura colegilor lui la antrenamente. Mândria lui e însuși faptul că le-a dat colegilor un motiv să fie mândri de el.

Studentul Achim Aaron s-a clasat cel mai bine dintre studenții civili ce au participat la cursă. El a practicat înotul 14 ani și alți 3 voleiul, jucând în divizia B și C în Italia. Își dorește să continue antrenamentele la volei în cadrul Academiei noastre, deoarece competiția îi face plăcere.

În ceea ce-l privește pe studentul Stoica Alin, imediat îți vin în minte vorbele „a warrior is not the one who wins the battle, but the one who fights until the last moment.” El nu e unul dintre câștigători, clasându-se la jumătatea listei de participanți, dar asta nu l-a oprit să dea tot ce are până în ultimul moment, pentru că întrecerea a fost cu propria lui persoană, după cum a menționat el ulterior.

Închei prin a felicita pe toți alegătorii pentru efortul depus și prin a le mulțumi că mi-au oferit ocazia de a urmări o cursă strânsă în care, spun eu, s-au depășit atât pe ei înșiși, cât și așteptările lor.

Realizat de: Sd. cap. Vlad VÎRLAN

POLONIA

Doritori de cunoaștere, de aventură, de un nou început, împreună cu alți opt studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, am decis să pornim în această călătorie, în experiența Erasmus.

În ciuda trecutului său dureros, Polonia este o țară care a reușit să înflorească pe mai multe planuri, începând de la infrastructura exemplară până la fețele zâmbitoare cu care ne întâmpinau la orice dificultate apărută.

Devenind studenți ai Akademiei Marynarki Wojennej, în Gdynia, am fost cazați la unul dintre cele mai bune cămine pe care le oferea Academia, un cămin nou-renovat în interiorul campusului care beneficia de toate condițiile necesare unui trai facil: spălătorie aflată în interiorul căminului și dotată cu mașini de spălat, uscător și o masă de călcat, trei bucătării, un tonomat de băuturi și snacks-uri, precum și un serviciu de curățare, în mod regulat, a cearșafurilor și a prosoapelor de către angajații Academiei. Apartamentele la care am fost cazați au fost de două camere de o persoană și o baie proprie.

Deși un orașel micuț, Gdynia surprinde prin legătura sa cu natura, prin peisajele sale liniștitoare. La doar 30 de minute cu autobuzul de Academie, putem regăsi centrul orașului împreună cu portul turistic și totodată împreună cu cel mai mare centru comercial din Gdynia, Riviera. Tot în centrul orașului se află gara, cu stația principală, Gdynia Główna, de la care la o distanță de 30 de minute cu trenul putem ajunge în Gdansk, un oraș foarte frumos din apropiere care uimește mai ales prin arhitectura sa, dar și prin voia bună de care dau dovadă oamenii. De asemenea, din Gdansk, poți ajunge cu ușurință, la un preț redus pentru studenți, și în țările din împrejurime fără probleme.

În primele zile de la sosire, coordonatoarea noastră Erasmus, Monika Wysocka a avut foarte mare grijă de noi și ne-a îndrumat în această nouă călătorie. Împreună cu ea, în primele zile am descoperit toate locurile din apropiere de unde puteam procura tot ce era necesar pentru o ședere de 4 luni. De asemenea, am ieșit împreună la un pub pentru a ne familiariza și pentru a petrece cu ceilalți studenți veniți în Erasmus la Academie, și anume două studente din Grecia. Mai mult, tot în primele zile am primit de la Academie cardurile de studenți prin intermediul cărora am beneficiat de reduceri la mâncare și la toate biletele pentru transportul public.

Cursurile în Polonia pentru studenții Erasmus sunt foarte ușoare, flexibile și permissive, lăsându-te astfel să descoperi cât mai mult în timpul liber, să călătorești. Mai mult, datorită faptului ca sistemul de transport este foarte bine pus la punct, am putut călători oricând, cu foarte mare ușurință, mai ales prin intermediul unei aplicații de transport public, Jakdojade. De asemenea, facilitățile de care beneficiem în timpul liber includ o sală de sport foarte bine echipată, unde accesul este permis la orice oră în timpul programului normal, o piscină cu un program limitat la 3 zile pe săptămână în afara orelor de sport din programă, o bibliotecă și o cantină.

Datorită vieții de cămin, am avut ocazia să cunoaștem studenți polonezi cu care ne-am împrietenit foarte repede, cu care am petrecut și cu care am plănuțit chiar să călătorim împreună. Aceste prietenii ne-au ajutat să ieșim din zona de confort, să ne îmbrățișăm diferențele și să percepem cu mai multă plăcere experiența Erasmus.

Totuși, unul dintre impedimentele întâlnite în Polonia a fost faptul că majoritatea oamenilor (mai puțin tinerii sau studenții care au o bună înțelegere a limbii) nu sunt cunoscători de limbă engleză. Așadar, a trebuit să ne descurcăm în diferite situații cu ajutorul aplicațiilor de traducere disponibile pe telefoanele mobile.

În concluzie, recomand cu încredere experiența Erasmus oricărui student al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, mai ales pentru oportunitatea de a cunoaște, de a descoperi, de a te avânta spre necunoscut; mai mult, pentru o pregătire înaintea cadeției, din punctul de vedere al schimbării de mediu, al respectării unei conduite, al creării unei comunități alături de alte naționalități, dar și al perfecționării limbii engleze.

Realizat de: Sd. Anamaria ION